

Verdwalen

Meestal fiets ik zonder denken
het allerliefst gewoon rechtdoor
dan weet ik wat ik kan verwachten
en ben ik al mijn twijfels voor

ik hou nu eenmaal van controle
een kruispunt ga ik gauw voorbij
want een onbekende richting
voelt toch best wel eng voor mij

misschien verdwaal ik
maak ik fouten
stel dat ik daar niemand ken
of dat iedereen me uitlacht
en ziet dat ik onzeker ben

ach, soms moet je gewoon proberen
neem dat zandpad naar het bos
gooi je stuur om, volg de vogels
en laat de rem voorzichtig los

struikel over losse stenen
voel die tak in je gezicht
blijf maar steken in de modder
en verlies je evenwicht

want alle builen, striemen, schrammen
vallen zomaar in het niet
bij die mooie zee van bloemen
die je langs zo'n zijweg ziet

pluk je fouten als margrietten
maak van je angst een veldboeket
en zet het in een stoere vaas
op het kastje naast je bed

dan maakt de korenbloem een buiging
en slooft de bosviool zich uit
madeliefjes doen een dansje
met duizendblad en fluitenkruid

de boterbloemen zijn tevreden
een klapproos klapt en is voldaan
het is hen weer gelukt vandaag

er is een kind linksaf gegaan!